

Cartes al Director

La Veu de la Segarra expressa únicament la seva opinió en els editorials. Els articles firmats exposen els parers dels seus autors, que la direcció no té perquè fer seus necessàriament. Podeu fer arribar els vostres articles, degudament signats i amb el DNI visible, domicili i telèfon, al passeig Balneari 2, de Cervera, al telèfon/fax 973 53 12 66 o bé per correu electrònic a l'adreça: laproduccio@telefonica.net

Contesta a l'escrit de la zona de confort

A l'últim número de la vostra revista vam poder llegir una ampla explicació del nostre paer en cap sobre el coaching i la zona de confort de les persones, fent un paral·lelisme interessat amb les obres de la plaça Universitat.

Es curiós que, quan algú no està d'acord amb les decisions que es prenen des de la Paeria, i en aquest cas concret amb el projecte actual de remodelació de la plaça Universitat, siguin taxades de conservadores, o de persones amb mentalitats tancades, o sinó de cacsics xantatgistes.

Des de la Paeria són molt democràtics i participatius, si el que volen és que es pugui votar per triar unes jardineres, un tema de ciutat o qualsevol altre ocurrència sense importància de l'equip de govern +1, però ja no ho són tant si el que demanem, amb més de 1.900 signatures de suport, és votar el projecte global de les obres, quan menys ho podem interpretar com una actitud democràtica una mica esbiaixada.

Es curiós que els dos principals mandataris de la Paeria, empresaris tots dos, tinguin els seus negocis ben lluny del centre de la ciutat, en llocs amb fàcil accés i aparcament, per cert no estaria de més que donessin exemple i es traslladessin cap el centre, però l'opinió que tenen actualment, a l'haver de fer aportacions de les seves butxaques amb les contribucions especials (a 3.000€ de mitjana) i sense tenir accés pels vehicles.

Tornant a l'article del coaching i la zona de confort, li fem una proposta pública i per escrit, vol ser valent i sortir de la zona de confort? Facin un projecte d'una plaça amb aparcaments soterrats i ben comunicada, i tindrà el nostre suport.

I si en aquests moments no

hi ha diners, pot ser que ens esperem a que millori l'actual situació econòmica, que seria el més assenyat en els temps que corren.

Plataforma Plaça Universitat

La zona de confort, històries de l'alcalde de Cervera a la vora del foc

Després de la lliçó magistral del nostre paer en cap, el Sr Ramon Royes, sobre la zona de confort, he quedat bocabadat de les històries que ens explica, no sé si per calmar la seva consciència o senzillament per que l'obra farònica de la plaça Universitat no sembli la imposició d'un dictador davant de les 1.900 signatures en contra d'aquesta plaça.

Sr Royes, vol sortir de la zona de confort? Doncs d'acord, primerament baixi els impostos municipals a tots els cerverins, ja que ara som un dels pobles que els paguem més cars a tota la província de Lleida i rebem menys serveis. Vol sortir de la zona de confort? Doncs deixi als inversors locals participar dels negocis que vostè tanca al seu despatx de la Paeria, perjudicant clarament als empresaris locals. Vol sortir de la zona de confort? Doncs permeti que es realitzi un referèndum per saber si Cervera vol o no la remodelació de la plaça Universitat. Vol sortir de la zona de confort? Faci l'Aquellarre amb la meitat de pressupost, no incrementant el pressupost amb 60.000 euros més que l'any passat, pagant tots nosaltres, així és molt fàcil. Vol sortir de la zona de confort? No incrementi sous a quatre funcionaris de 6.000 o 7.000 euros l'any i els hi abaixi el sous a la resta de treballadors de la Paeria. Vol sortir de la

zona de confort? Doncs, per començar, ja li dono feina... Si fa tot el que li he dit, estarà claríssimament fora de la zona de confort, tindrà una sèrie de reptes que el faran créixer, i ningú el titllarà de conservador, ni de tenir la mentalitat tancada, sinó tot el contrari, la gent pensarem que estem davant d'un alcalde just, valent, amb seny, espavilat, humil, tolerant, que sap fer i dir les coses, amable, dialogant, i transparent.

Per altra banda, el Sr Royes no té ben entès el terme "cacic". Actualment, els que vostè anomena com a "cacics", a tot arreu els anomenen inversors, i amb un alcalde com vostè, dient el que diu per tota la premsa, l'únic que provoca és que passin de llarg i interfereixin en altres poblacions on són benvinguts i respectats, i no considerats pel seu alcalde xantatgistes i extorsionadors, i penso que la seva actitud ens perjudica molt a tot Cervera. El terme cacic avui en dia ja ha desaparegut i ha donat pas al caciquisme polític que encaixa molt bé amb els seus actes, i que és, segons la RAE, "una intronissió abusiva d'una persona o una autoritat en determinats assumptes valent-se del seu poder o influència". Per tant, vol dir que no és vostè el Cacic Major de Cervera?

Dins de la zona de confort, o fora de la zona de confort, la feina de l'alcalde d'un poble com el nostre és facilitar als ciutadans el dia a dia, fer que paguin la menor quantitat d'impostos possibles, i procurar que la qualitat de vida dels seus ciutadans sigui el millor possible. I si jo, com a ciutadà de Cervera, vull estar dins o fora de la zona de confort, ja ho decidiré jo, i la gent, ja som tots grans per decidir-ho tot solets, no necessitem els consells barats, i molt menys parlant qui parla. Segons els rumors de la ciutat, a vostè sortir de la zona de confort, amb "les seves grans idees avançades als nostres temps", tampoc li ha anat tant i tant bé, mes ben dit, crec que per-

jm.

sonalment ho està pagant molt car. Potser li hagués anat molt millor si s'hagués quedat dins la seva zona de confort. Tot Cervera sap que el Sr Royes està absolutament fora de la zona de confort, i no pas poc, i molt a prop de la línia vermella, però això ja és una altra història...

Raimond Fusté
Regidor de SIF a la Paeria de Cervera

Fem Municipi a Torrefeta i Florejacs

Tot i coincidir amb l'Aquellarre, la festa de Sant Ramon, la festa major d'Agramunt i altres festes grosses, la trobada "Fem Municipi!" de Torrefeta i Florejacs ha congregat cent-cinquanta persones al poble del Llor, indret triat per a l'edició d'enguany d'aquesta trobada de veïns i veïnes del municipi. Tot i la placidesa de l'esdeveniment, amb jocs per als infants i sopar de germanor, amb ball inclòs, el més important de la jornada és el Retrobament. I poso en majúscula Retrobament perquè no puc descriure la il·lusió dels rostres del més petits

Núria Magrans i Anglés
Alcaldessa de Torrefeta i Florejacs

Les repeticions del Sr Rajoy

El president del govern, Sr Rajoy, repeteix un cop i altre la disposició de parlar amb el govern català però "dins la Llei". Ho repeteix tantes vegades, que dona la sensació que Catalunya està sempre fora de la Llei, i això no es veurà.

Eduard Pagés

Editorial

Clar i català

Tenim tota la classe política a l'espera del que passarà aquesta Diada, amb la famosa Via Catalana per la Independència. No ho sap ningú, ni nosaltres evidentment tampoc, però tot apunta a que serà una nova multitudinària expressió sorgida dels moviments cívics, i no pas polítics, que són els que estan marcant el ritme en aquestes últims temps. Amb tota probabilitat, els contraris a l'anomenat dret a decidir rebuscaran qualsevol mínim detall per infravalorar la movilització, mentre que els de l'altra banda faran tot el contrari. Uns i altres tirara cap a casa.

Mentrestant, la gent que hi assistirà, que segur que serà molta, seguirà expressant unes clares reclamacions que, Ebre enllà, segueixen entestats a no voler escoltar, mentre que alguns partits d'aquí mantenen també aquesta tradició del nedar i guardar la roba, remenant-se encara més en els eufemismes per a tots els gustos i en el llenguatge de la indefinició, o la definició transitoria, que xoca de front amb la voluntat esclaridora d'aquelles mateixes manifestacions.

Aquell "tot i que..." amb que ironitzaven els de Polònia amb el president Mas, l'han deixat ja d'aprofitar perquè precisament el que vol la gent són les coses clares. El present ja és prou fosc com per negar als ciutadans claredat en els objectius de futur.

Pots comptar...

L'avalot de 1743

Potser tot va sonar com l'esciat final d'una carrerada carranquera a la plaça Major. Aquell dia d'abril, bona part de la Cervera real, significativament gent dels grans mis i de les classes populars, esclatava el malestar contra el despatisme de l'ajuntament de nova planta.

En el rerefons, els impostos, el reclutament i la viciada gestió econòmica de la ciutat. Si a principis del mil·lenni següent podien haver-hi força partidaris dels de les dues corones dins les muralles de la ciutat, quaranta anys després n'estaven fins els pebrots de la política aplicada i

sostinguda pels beneficiats del nou règim. Suposo que en cada època hi ha un motiu clar pel descontentament popular per uns motius quasi similars i que als més vells de la contrada de cada moment els pot fer venir un bell regust de com ja vist i ja viscut.

La Veu de la Segarra

Membre de l'Associació Catalana de la Premsa Comarcal
EDITA: Produccions Lleidatanes de Comunicació, SL
DIRECCIÓ: Rosa Vilari i Carulla
REDACCIÓ: Ton Granell i Tàndu
REDACCIÓ: Miquel Estracó, Muntané i Publiat: R. Puig
Passatge Balneari 2 - 25200 CERVERA
Telèfon: 973 53 12 66
E-mail: laproduccio@telefonica.net
Imprimix: Impremta Miñerva, Cervera
Dipòsit legal: L-708-1997

Amb la col·laboració de

Generalitat de Catalunya

